

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 16, št. 3, Lusaka, Božič 1984.

V
E
S
E
L
E
B
O
Ž
I
Č
N
E
L
E
T
O

P
R
A
Z
N
I
K
E
I
N

S
R
E
Č
N
O
N
O
V
O

Vam želijo slovenski misijonarji
v Zambiji: Radko Rudež, Lovro
Tomažin, Jože Rovtar, Zdravko Kravos,
Janez Mlakar, Stanko Rozman, Miha
Drevenšek, Ernest Benko, Lojze
Podgrajšek in Barica Rous.

IZ MUMBWE

Dragi prijatelji! Junija na smrtni postelji v Lusaki, julija na počitnicah v Sloveniji, konec oktobra pa zopet v Mumbwi na priljubljenih podružnicah! Zanimivo - v vsem tem času v Mumbwi ni bilo nobenega, ki bi me nadomestoval. Stanko Rozman za vse sam! Sama Mumbwa ima okoli 10 tisoč prebivalcev, podružnic je sedemindvajset, zraven tega Stanko še poučuje na gimnaziji. In vsa administracija!

Julija sem skoraj čudežno ozdravel od prav moreče tropske malarije. Zdravniki niso dajali več nobenega upanja. Na srečo je pa Janez Mlakar, ki je bil ravno pri meni na obisku, slišal, da bi le še eno zdravilo utegnilo pomagati: FANSIDAR. Skočil je v apoteko, zaužil sem zdravilo in naslednje jutro sem po dvajsetih dneh zaužil prvo hrano. Kmalu nato sem zaprosil, da smem iz bolnice. Irski sobratje so me sprejeli v svojo skupnost in zelo lepo skrbeli zame. (Čez teden dni se FANSIDAR ni več dobil!).

Toda, ali me je res samó tisto zdravilo ozdravilo? Neka zdravnica v Ljubljani mi je rekla: "Še nikoli nisem toliko molila kot sem tokrat za vas." Moj brat duhovnik je podobno zagotavljal o svoji fari Medani, in moji farani v Slaviji, na Postojnskem, ravno takó. To se je molilo!

Petek prek misijonsko nedeljo sem bil nazaj v Zambiji. Bolelo me je, toda povratna karta mi je iztekla. Ni se dalo, da bi jo podaljshal. Večji del počitnic sem tako in tako uporabil za misijonska predavanja. Iskreno sem hvaležen vsem, ki so me

tako dobrohotno povabili, tako lepo predstavili svojim vernikom in me tako lepo obdarovali. Še posebej bi se rad zahvalil g. Jožefu Mrvar, ki me ob vsakih počitnicah 'zgrabi' za svoje Dolenjce in ki me je letos izročil še svojemu bratrancu Jožefu Mrvarju mlajšemu in drugim dolenjskim sobratom.

Torej, na samo misijonsko nedeljo sem pa zopet bil tisti stari misijonar na treh podružnicah 140 km proč od Mumbwe. Bila je pač njihova nedelja. Ena od teh podružnic se razvija v pravo mestece zaradi bakrenih in drugih rudnikov. Druga, ki je le 16 km proč od prejšnje, je tudi malo mestece: pet tisoč prebivalcev in, kot prejšnja, tudi tá okoli 900 otrok v osnovni šoli; tu pa je tudi središče kmetijstva in živinoreje. Tretja podružnica, ki sem jo obiskal to nedeljo pa leži ob glavni cesti za Mumbwo, je nekako na pol poti med Lusako in našim misijonom in tako tvori naravno zemljepisno središče za kar 26 šol v krogu 35-tih km. Kakor vidite, vsaka od teh postaj bi zlahka tvorila samostojno župnijo. No, jaz bi bil srečen, ko bi naš ogromen misijon vsaj razpolovili, saj zajema nad 40 tisoč kvadratnih km. Zopet vsako nedeljo po 300 km, bencin pa vedno dražji!

Prvo nedeljo novembra smo v Mumbwi imeli birmo. Birmancev je bilo 110, čeprav smo birmo imeli tudi lani. In vendar škof ni prišel. Poslal je generalnega vikarja, on pa je nepričakovano odhitel na pogreb kakih 800 km severovzhodno od nas kjer je umrl oče drugega zambijskega nadškofa. In vendar naši verniki niso pokazali vidnega negotovanja. Iti na pogreb

Novo pročelje cerkve sv. Kizita

je po tukajšnji navadi prva in absolutna dolžnost in zato so verniki imeli razumevanje, čeprav so nekateri prišli do 130 km daleč, da bi srečali svojega novega škofa, mu podarili svoje skromne darove ter se z njim kaj pogovorili o svojih malih krščanskih občestvih. Pa dovolj o mojih postojankah!

Bližajo se božični prazniki. Bog nas vse blagoslôvi, da prav in globoko doživimo skrivnost učlovečenja, da bi se božji sin boljše počutil v naših srcih kakot pa v tisti štalici, da bi njegov mir počival v nas kakor je počival v Njegovi Deviški Materi in njegovem varuhu svetem Jožefu. Tak mir v nas bo pa gotovo najboljši pogoj za mir v našem okolju, bližnjem in dalnjem. Da, Bog naj Vas vse blagoslovi z takim mirom! Hvala vsem za vse in srečno Novo Leto!

Radko Rudež

P. Jože Grošelj se zahvaljuje in
poslavlja
IZ KIZITA IN LILANDE

Za mladega župnika, kot sem sám, je delo na tako veliki fari izredna šola. Kar naprej se valijo nenehno nova izkustva, izzivi, presenečenja. Poleg gradbenih prizadevanj pa je tu ogromno dušnopastirskega dela. Časih sem naravnost zgubljen: kaj sedaj storiti, kam najprej na spoved, za katerim pokojnikom iti na pokopališče, da se komu ne zamerim, in podobno. Pa ne le taka "zunanja" razpotegnjenost; tudi med samo poročno mašo so me pred par mesci bili popolnoma zmedli za par trenutkov. Naj opišem dogodivščino.

Sobota zjutraj. Med otroško mašo - cerkev v Lilandi je bila nabito polna z otroki - bo bela poroka. Bela poroka je takrat, ko fant in dekle do same poroke ne živita skupaj. To je redkost tukaj pri nas! Večina parov namreč najprej želi par otrok, šele

nato zaprosijo za poroko v cerkvi. Brez otrok pa tukaj ne kaže pričakovati dosmrtnih zakonskih zvez.

Torej, maša se začne. Mladi par sedi na posebnih stolčkih pri oltarni stopnici, pevci pojo "Gospod usmili se", nakar zagledam mlado mater, ki se približuje poročenemu paru. V rokah ima otročka, ob njeni levi in desni pa stopata dva fantka. Odločno pristopi k nevesti, jo potegne proč, prisede k ženinu in prične glasno kričati: a tako, kaj pa tvoji otroci, kdo bo zaⁿje skrbel, ti baraba.... nakar mu otročiča položi v naročje, sama pa posadi mala fantiča na kolena. Vsi v cerkvi smo ostrmeli, pevci so utihnili, vse napeto gleda mene... Zaprosil sem pevce da nadaljujejo z petjem raznih pesmi, medtem sem pa mislil, kaj storiti... Nič ni, poroke danes ne bo... fant ni povedal resnice, ni izpolnil pogojev za prejem zakramenta poroke. Nato sem otrokom in vernikom "zapovedal", da naj molijo rožni venec, medtem ko sem ven iz cerkve poklical starešine, ženina in njegovo "prvo" ženo. Enostavno sem jih obvestil, da poroke "danes" ne bo, da pa moram takoj nadaljevati z mašo in zato naj vsi skupaj pridejo v žup. urad po maši, da se zadeva zasliši. Tako smo tudi storili. Vendar pa zadeva še danes ni rešena. Kolikor sem slišal pred par dnevi je proces še vedno na sodišču.

Pa tudi lepa izkustva krasijo moj vsakdan. Prejšnjo nedeljo sem krstil 156 katehumenov - maša je trajala tri ure in pol; cerkev je odmevala v radostnem petju - take maše še nisem imel v svojem duhovniškem življenju! Kakorkoli že, lepo je biti misijonar!

p. Lojze

DUHOVNI CENTER

P. Lovro Tomažin je zadnja leta zaposlen z gradnjo Marijinega svetišča in doma duhovnih vaj. Dela za graditev svetišča so v pripravljalni stopnji. Dom duhovnih vaj pa je skoraj dograjen. Štiri podo-

lgovate hiše tvorijo enoto. Skupine do 50 že prihajajo na duhovne vaje. Tako bo dom gotovo pripomogel k duhovni poglobitvi kristjanov, ki zaradi pomanjkanja duhovnikov in pomanjkljive kateheze kaj lahko ostanejo na pogaski ravni.

ZOPET V ZAMBIJI

Sredi novembra se je povrnil p. Ivan Gerovac domá iz Zagreba. Prvič je bil v Zambiji od 1978 do 1981 leta. Takrat je deloval v Mumbwi skupaj z p. Stankotom. Leta 1981 je p. Ivan odšel v tretjo probacijo in nato je študiral na Lateranski Univerzi v Rimu. Letos je uspešno dokončal studij. Doktoriral je iz pastoralne teologije z temo: Laični apostolat v Zambiji od 1965 do 1975. Po vrnitvi so predstojniki Ivana dodelili v pomoč v Chelston. P. Ivan in p. Janez Mlakar si pa nista tujca. Skupaj sta študirala filozofijo v Zagrebu, pozneje pa tudi teologijo v Dublinu.

Tako bo njuno "staro" poznanstvo gotovo tvorilo soliden temelj dušnopastirskega sodelovanja, kar jima tudi iskreno želimo.

NOVA SLUŽBA P. Miha Drevenšek se poslavlja od svoje fare Chifubu. Župnijo predaja misijonarju iz Hrvaške, p. Ambrožu. Po Novem Letu se bo p. Miha preselil k sv. Jožefu od koder bo vodil delo za poklice minoritov v Zambiji. Tako bosta s. Ernestom skupaj. Miha, veliko uspeha pri novih nalogah!

Pa še tale iz Mihotove fare: Miha pride z dopusta in gre v kokošnjak. Ko se vrne vpraša oskrbnika: "Kje so pa racmani in tisti gosak?" "Poklali smo jih"- se izgovarja fant. "Zakaj?" - vztraja Miha. "Ker niso nesli jajc!" - iskreno prizna oskrbnik.

NOVI MISIJONAR Pred kratkim se nam je pridružil misijonar brat Zdravko Kravos, ki je poprej deloval v Kamerunu. V Chassi se uči angleščino in domači jezik.

Izdajajo **SLOVENSKI MISIJONARJI**
P.O.Box 330084
Matero, LUSAKA, Zambia

Uredil **Lojze Podgrajšek**

Printed by Baptist Press, Lusaka